

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Conclusio Amplificatio versus illius: Ora pro nobis sancta Dei genitrix, ut
digni efficiamur promissionibus Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

CONCLUSIO.

Amplificatio Versus illius,
Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix,
Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Utm S. Clemens discipulus B. Petri, à Traiano elegatus fuisset solitudinem Urbis Chersonae trans mare Ponticum, inuenit ibi duo milia Christianorum, ab eodem Traiano condemnatorum, in erendis & secundis marmoribus laborantium. Hi agnoscentes sanctitatem Clementis, omnes una voce dixerunt: Ora pro nobis Sancta Clemens, ut digni efficiamur promissionibus Christi. At ipse humiliter respondit: Non meis meritis ad vos misit Dominus, vestris coronis partem fieri ita habet Breviarium Romanum, 23. Nouembri. Dicamus nos Mariæ Matri Beatissimæ: Ad te nos misit Filius tuus, ut tuis meritis digni efficiamur eius promissionibus, & participes tuis efficiamur coronis. Ora igitur pro nobis Sancta Dei Genitrix, ut digni efficiamur promissionibus Christi. Hæc verba sæpe repetit Ecclesia, alludens ad illa Christianorum verba ad S. Clementem pie olim dicta. Sed que sunt illæ Christi promissiones? Certè multas habemus à Christo promissiones in nouo Testamento, de quo dicit Apostolus ad Heb. 8. quod melioribus sanctum sit re promissionibus, quam antiquum quia scilicet antiquæ promissiones erant terrene & temporales: nostræ autem sunt cœlestes & æternæ. Antiquis non fiebat mentio regni cœlorum, sed tantum terræ fluentis lacte & melle, quæ etiam dicta est Terra promissionis: in nouo autem Testamento clarè à Christo promittitur & annuntiat Regnum Cœlorum omnibus; & annuntiatur quoque, & crebrò promittitur Vita æterna, sub conditione tamen & pacto reciproco, si eius seruemus mandata, monita, consilia; si certamen fidei certauerimus, si fidem seruauerimus, si cursum nostrum præscriptum in stadio huius uitæ ac uitæ mortalis consummauerimus: Peracto cursu, restat corona, dicebat moriens & expirans S. Hieron. Hac ratione ergò dignos nos efficiamus promissis Christi, si fecerimus, quæ vicissim expolcit à nobis. Ipse nulli debens, ex benignitate sua dignatus est se nobis facere debitorem, sed præcigit opus nostrum ante solutionem: Qui creauit te sine te, non saluabit te sine te. Ceterum, cum varia sint Christi promissa hæc & alteram vitam concernentia, sæpius illa à nobis rememoranda sunt, sumenda, recolenda; ut fidem in nobis excitent, spem erigant, charitatem augent, existimulent pietatem, de qua dixit Apostolus:

1. Tim. 4. Exercite ad pietatem, Pietas ad omnia utilis est, pro-

missionem habens uita pariter presentis & futura. Ipse ad acueda & eleuanda desideria nostra in sublime ad assequendam Christianam perfectionem, in monte docens Mat. 5. multa nobis fecit promissa consideratione digna. Ipse enim promisit pauperibus Regnum; seculum contemnenti bus promisit Cœlum; humilibus spiritu promisit solium; mitibus autem & mansuetis promisit hereditatem in terra uiuentium; lugentibus uerò solatium; eluricentibus quoque & stidentibus iustitiam, promisit salutem, hoc est gratiam suam uehementer desiderantibus promitte desiderij sui complementum: Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix, ut digni efficiamur his promissionibus Christi Filij tui.

Uterius in eodem monte docens, promisit his, qui misericordes sunt erga egenos, uel afflictos, suam ipse misericordiam: Promisitque pacificis filiationem diuinam; nec non & mundis corde diuinæ faciei uisionem: denique patientibus propter iustitiam perfectionem, promisit dilectis uerbis regum cœlorum, & in cœlis copiosam remunerationem & mercedem. O præclara & sublimia hæc Christi promissa, numquam euacuanda, nisi indignè illis nos gesserimus! Sed tu, Sancta Dei Genitrix ora pro nobis, ut digni efficiamur promissionibus Christi. Impetra nobis tolerantiam propter iustitiam. Impetra cor mundum, cor pacificum, cor misericors. Impetra desiderium ardens gratiæ diuinæ & zelum cum pio luctu, mansuetudinemque cum humilitate & spiritu paupertate: tunc non ambigemus nos per te dignos affici promissionibus Christi: quæ numquam possunt excidere, nisi eius monitis rebelles inueniamur, & efficiamur indigni per nos ipsos.

Denique, tota eius doctrina in Evangelio promissionibus plena est, ad nostram consolationem, & profectum spiritualem. Nonne ipse promisit ad se reuertentibus misericordiam, penitentibus uenturam, constantibus gratiam, se uocantibus proficitationem & exauditionem? Nonne promisit laborantibus, lassis, & oneratis ad se uententibus, exonerationem, subleuamen, refrigerium, & refectiorem: Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam uos. Quid suauius? Nonne promisit baptizatis & credentibus salutem? Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit. Quid facilius & operabilius? Nonne promisit carnem suam manducantibus, uitam & mansionem in se: Qui manducat me, uiuet propter me in me manet, & ego in eo. Quid amabilius? Nonne sequentibus se promittit lucem, & tenebrarum omnium discussionem? Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lucem uitæ. Quid clariùs & felicius? Nonne promisit nobis suam usque in æuam protectionem & præsentiam: Ego uobiscum sum usque ad consummationem sæculi. In dilectio usque in finem. Quid amplius desiderare possimus? Merito ergò dixit Sanctus Petrus loquens de Patre mittente Filium: Per quædam maxima & præiosa nobis promissa donauit, ut

Ad eas consequenda multum ualeat Oratio B. Virginis.

Mat. 11. Marc. 16.

per hac efficiamini diuina confortes nature. Tu igitur ora pro nobis S. Dei Genitrix, vt digni efficiamur his maximis & pretiosis promissis; & adiuua vt tandem allequamur quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quod promissit Deus diligentibus se.

OPVSCVLVM IV.

DE SANCTIS TEMPORE PESTIS SPECIALITER INVOCANDIS,

EX HISTORIIS SACRIS, ET ECCLESIASTICIS.

AMice & Candide Lector, prodierunt huic preteritis annis laevitate pestilentia multa à multis suggesta remedia spiritalia: Inter cetera prelo data sunt Tornaci, Athi, Leodij, Montibus, Parisijs, & alibi. Litanie breves sic incipere: *Litania missa per Leonem Papam Tertium ad Carolum Magnum qui ab eo petierat remedium contra pestem. Sanctus autem Pater ordinauit, vt gestarentur hæc Sancta nomina: Iesu Redemptor. Misereere nobis. S. Maria, ora pro nobis. S. Anna, ora Epe. S. Adriane, ora Epe. S. Syluester, ora Epe. S. Martine, ora Epe. S. Nicolae, ora Epe. S. Anoni, ora Epe. S. Bernarde, ora Epe. S. Gerundis, ora Epe. S. Rochi, ora Epe.* Hæc nomina Sanctorum pia sunt, & hi Sancti pie invocantur, nisi quodd nomen S. Gerundij hæctenus non invenierim in Catalogo Sanctorum, sive apud Surium, sive apud alios, & cum multis Viros eruditissimos de illo interrogarim, omnes illum ignorant, nec sciunt in qua Provincia Orbis colatur, aut eius reliquæ sint; vnde mihi hæctenus manet Nomen illud suspectum. Sed etsi ponamus verè nomen Sancti esse; eamen titulus harum Litaniarum omninò sapocryphus est. Quis enim ignorat S. Bernardum aliquot sæculis posteriorem esse Carolo Magno? Vade ergo Pontifex Leo eius nomen gestare vellet & invocare Carolum dicit & S. Rochus manifestè plurius adhuc sæculis posterior est. Vade miratus sum talia imprimi, & distrahì, & persuaderi simplicioribus. Quocirca ex hac occasione selegi ex sacris Historijs & Ecclesiasticis nonnullos speciales Sanctos, qui tempore pestis invocari possunt, & auxilio esse solent populis afflictis.

(*)

Primò ad Sanctum Sanctorum, IESVM CHRISTVM Crucifixum, oculi corporis & cordis contagione vitendi sunt. Olim Ilicæstræ veneno & contagio Domini Serpentum ignitorum in solitudine infecti venerunt ad Moysen, & dixerunt: *Peccavimus, quia I. Christi, cui sumus contra Dominam, & te, ora vt tollat à Num. 21 nobis serpentes.* Oravit Moyses pro populo, & locutus est Dominus ad eum: *Fac Serpentem anem. Et pone eum pro signo; qui percussus aspexerit, vivet.* Fecit Moyses, & sanabantur percussis aspicientes in serpentem exalratum, & posium pro signo. Præclara sanè figura eorum, quæ postea per Christum gerenda erant.

Christus Dominus, tamquam Serpens venenatus, hoc est, tamquam Homo noxius & serpentinus, in lignum Crucis erectus est ab impijs. Sed Deus posuit eum pro signo. Quapropter qui eum cum fide & pietate inspicit, sanitatem mox consequi potest; iam à veneno inficiente corpus, sicut animam. Quare ipse Christus typum Serpentis æne in se complendum pronunciat. *Sicut Moyses exaltauit Serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis, vt omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam.*

Hoc porò notabile est, & admiratione dignum, quòd cum castra Hæbræorum centenis millibus constantia ad multa sese diffunderent millaria; Serpens tamen ille ita à Moysen exalratum fuerit, vt ab omnibus circumspici posset. Quod etiam significabat Christum ita pro omnibus exalratum, vt nemo sit qui eum cum pietate & fide intueri non possit, & sanitatem ab eo percipere. Aspiciamus ergò in ipsum plena cordis conversione & contritione, dum virus serpit contagionis; nec frustra neus erit hic aspectus, sed ipse nos quoque vicissim adspiciet tota cordis sui compassione, & miserabitur nostri, protectionemque impendet & tutelam, sanitatem impertietur & medelam. Aspiciamus in eum, qui in Cruce reputatus est vt leprosus, contagiosus, plagatus, vt plagam tristem & foetidam à nobis propulsa dignetur. Certe devotio ad Crucem & Crucifixum multum hic habet efficacitæ, vt preces nostræ & lachrymæ in afflictione exaudiantur.

Sæpè apparuisse legitimus cœlesti prodigio Crucis quædam sanguinolentas in virorum ac mulierum vestibus, quæ videbantur præsignificare pestem leuissimam sublecuturam. A que his signis prodigijs monebat Deus homines, vt se corrigerent, ac imminentem eius iram averterent, sese convertendo ad sacratam eius Crucem pia cum fide; & ad IESVM Crucifixum, cuius Sanguine præsidium invenitur & remedium.

Audi hac de re memorandas Historias ex multis

Sanguinolentas in vestibus præsignificare pestem

ANTIG